

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr. 2545/C1/2536

Data: 28.08.2025

Prin contestația înregistrată la Consiliu sub nr. 45319/07.07.2025, formulată de SRL, cu sediul în municipiul, județul, înmatriculată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr., având cod unic de înregistrare, reprezentată legal prin, împotriva rezultatului procedurii simplificate, emis de către, cu sediul, județul, în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii simplificate, organizată în vederea atribuirii contractului având ca obiect: „Execuție lucrări pentru obiectivul de investiții „MODERNIZAREA DRUMURI DE INTERES LOCAL ÎN, JUDETUL”, - cod CPV: 45233120-6, s-a solicitat:

- anularea/desființarea punctelor 1 și 2 din răspunsul consolidat la solicitările de clarificări nr. 1881/01.07.2025;
- anularea întregii proceduri de atribuire, potrivit dispozițiilor art. 26 alin. (2) lit. c), alin. (3) și alin. (7) din Legea nr. 101/2016, întrucât, chiar și în ipoteza anulării punctelor 1 și 2 menționate, nu se pot dispune măsuri de remediere apte să asigure legalitatea procedurii;
- suspendarea procedurii de atribuire până la soluționarea prezentei contestații, conform prevederilor art. 22 alin. (1) din Legea nr. 101/2016;
- obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor ocazionate de soluționarea prezentei contestații, potrivit art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016.

În luarea deciziei **CONSILIUL**, legal investit, a avut în vedere următoarele:

Contestatorul SRL precizează următoarele:

1. În ceea ce privește cererea de suspendare a procedurii de atribuire, invocă dispozițiile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, susținând că în baza acestora, legiuitorul recunoaște Consiliului competența de a suspenda procedura de atribuire până la soluționarea contestației, condiționat de îndeplinirea cumulativă a două elemente:

- (a) existența unui caz temeinic justificat;
- (b) existența riscului producerii unei pagube iminente.

Susține că, în prezenta speță, ambele cerințe sunt întrunite, ele aflându-se într-o relație strânsă și indisolubilă.

Arată că, potrivit dispozițiilor art. IV.2.2) din Anunțul de participare, modificat prin documentul Clarificare_Oficiu_Automata_SCN1160336.pdf din data de 19.06.2025, ora 12:50, termenul-limită pentru depunerea ofertelor a fost stabilit la data de 07.07.2025, ora 15:00.

Apreciază că această dată-limită pentru depunerea ofertelor survine cu o zi înainte de termenul final permis pentru formularea contestațiilor împotriva Răspunsului consolidat la solicitările de clarificări nr. 1881/01.07.2025.

În opinia sa, potrivit art. 24 din Legea nr. 101/2016, termenul de soluționare a contestației este de 20 de zile calculate de la data primirii dosarului aferent achiziției publice. Această împrejurare generează două consecințe posibile:

(i) În ipoteza admiterii contestației, până la soluționarea acesteia, este plauzibil ca deja să fi fost desemnat câștigătorul procedurii, ceea ce implică divulgarea către toți participanții a cuantumului celei mai avantajoase oferte financiare. Astfel, chiar în eventualitatea anulării ulterioare a procedurii, concurența va fi viciată, întrucât cuantumul celei mai bune oferte financiare va fi cunoscut de ceilalți ofertanți, în timp ce oferta financiară a acestora nu va fi cunoscută de ofertantul declarat inițial câștigător.

(ii) De asemenea, întrucât prezenta contestație privește un aspect esențial referitor la modul de fundamentare a prețului ofertat, până la soluționarea sa (prin admitere sau respingere) participanții nu vor putea să își ajusteze în mod corect ofertele financiare.

Se constată, așadar, existența unei situații de conflict și de incompatibilitate între două obligații care incumbă simultan ofertanților:

(a) obligația de a respecta standardul de cost aplicabil lucrărilor de structură rutieră/carosabil, în temeiul Deciziei Curții de Apel Iași nr. 303/17.06.2025, deși acest standard nu a fost actualizat din anul 2021 (fiind, în consecință, inferior costurilor reale actuale, în condițiile unei creșteri de 55% a acestora între 2021 și 2025);

(b) obligația ofertanților de a nu licita sub costuri – respectiv de a prezenta oferte corect fundamentate economic –, obligație aplicabilă nu doar în ansamblul prețului total ofertat, ci și la nivelul reperelor individuale componente ale ofertei financiare, conform statuărilor din Decizia CNSC nr. 1403/C5/1638/21.05.2025. Din această perspectivă, punctul 2 din Răspunsul consolidat la solicitările de clarificări nr. 1881/01.07.2025 se dovedește echivoc și contradictoriu.

Subliniază că, această dublă obligație, imposibil de respectat concomitent, conduce la imposibilitatea depunerii de către operatorii economici a unor oferte conforme cu prevederile legale.

Consideră că situația expusă mai sus probează existența unui caz temeinic justificat, constând într-o aparență de nelegalitate a actului contestat, percepută ca fiind suficient de solidă chiar și fără o analiză de fond și fără a prejudicia modul de soluționare pe fond.

Fără a fi necesară o verificare aprofundată a fondului cauzei, contestatorul apreciază că este suficient a se sublinia incompatibilitatea evidentă dintre obligația de a formula o ofertă încadrată în standardul de cost și obligația de a nu oferta (pe repere) sub costuri, în condițiile în care standardul pe care se fundamentează procedura nu a fost actualizat, fiind astfel încălcate dispozițiile art. 3 din Ordinul nr. 1321/2021.

În plus, consideră că trebuie subliniată contradicția dintre partea finală a punctului 2 din Răspunsul consolidat la solicitările de clarificări nr. 1881/01.07.2025 – unde ofertanților li se comunică faptul că justificarea prețului ofertat va fi verificată exclusiv din perspectiva nivelului total al ofertei – și mențiunile anterioare din același punct, referitoare la verificarea prețurilor pe repere. Aceste ultime mențiuni sunt în concordanță cu Decizia CNSC nr. 1403/C5/1638/21.05.2025, prin care s-a reținut că art. 136 alin. (1) din Normele Metodologice impune autorităților contractante obligația de a analiza fundamentarea economică a prețului ofertat inclusiv în ipoteza în care comisia de evaluare constată că anumite elemente de preț par neobișnuit de scăzute, obligație valabilă și pentru oferte financiare ce depășesc pragul de 80% din valoarea estimată.

În opinia sa, vătămarea este, așadar, evidentă, constând în imposibilitatea ofertanților de a formula oferte financiare respectând concomitent ambele imperative: pe de o parte, respectarea standardului de cost stabilit în anul 2021, deși costurile au sporit cu 55% între 2021 și 2025; pe de altă parte, respectarea obligației de a nu include în oferta financiară prețuri individuale (sau categorii de prețuri, precum cele pentru lucrările la carosabil) care să fie mai mici decât costurile.

Din acest motive, contestatorul susține că se impune suspendarea procedurii de atribuire, pentru a permite Consiliului să adopte o hotărâre înainte de finalizarea acesteia.

2. Situația de fapt

Cu privire la situația de fapt, contestatorul precizează că autoritatea contractantă, a publicat la data de 21.03.2025 anunțul simplificat de participare nr. SCN1160336, vizând atribuirea contractului de „Execuție lucrări pentru obiectivul de investiții – MODERNIZAREA DRUMURI DE INTERES LOCAL ÎN, JUDEȚUL”.

Menționează că, în urma analizei documentației de atribuire, s-a constatat că aceasta prezenta multiple vicii. Contestatorul, afirmă că, având o experiență vastă în domeniul construcțiilor și reabilitării infrastructurii, inclusiv a celei rutiere, și intenționând să participe la procedura de atribuire, a formulat contestație, invocând cincisprezece critici cu privire la caracterul nelegal al unor prevederi.

În opinia sa, corectitudinea acestui demers a fost confirmată de CNSC, care a admis majoritatea criticilor formulate, respectiv 14 din cele 15, respingând doar una. Totodată, menționează că și autoritatea contractantă a recunoscut caracterul întemeiat al contestației, întrucât a formulat plângere exclusiv împotriva soluției pronunțate de Consiliu asupra unei singure critici (cea dezvoltată în Secțiunea 2.1 din contestație), acceptând soluția de admitere pentru celelalte treisprezece.

Evidențiază că, în Secțiunea 2.1 din prima contestație, a criticat nelegalitatea cerinței prevăzute la pagina 40 din caietul de sarcini, prin care ofertanții erau obligați să respecte, în propunerea financiară aferentă lucrărilor la partea carosabilă (terasamente, strat fundație, strat de bază, îmbrăcăminte rutieră), standardul de cost stabilit la 330.000 euro fără TVA/km, valabil în anul 2021 și redus proporțional în documentație, standard care nu fusese actualizat.

Evidențiază că această critică a fost printre cele admise prin Decizia CNSC nr. 1254/C1/1039/08.05.2025, care a constatat caracterul nelegal al obligativității de respectare a standardului de cost.

Arată că, ulterior, prin Decizia nr. 303/17.06.2025, Curtea de Apel Iași a admis plângerea autorității contractante, reținând că propunerea financiară a ofertantului nu poate include costuri care se abat de la legislația incidentă, respectiv Ordinul nr. 1321/2021, și că respectarea standardelor de cost impune autorității contractante obligația de a introduce în Caietul de sarcini cerințe privind limitarea valorii anumitor lucrări.

Menționează că, în același timp, prin Decizia CNSC nr. 1403/C5/1638/21.05.2025, s-a reținut obligația ofertanților de a nu licita sub costuri inclusiv la nivelul reperelor individuale, obligație recunoscută implicit și prin punctul 2 al răspunsului consolidat atacat.

Având în vedere faptul că:

(i) Prin art. 3 din Ordinul nr. 1321/2021, s-a stipulat că „Standardele de cost prevăzute la art. 2 alin. (1)-(3) se actualizează anual, folosind indicatori statistici diseminați de Institutul Național de Statistică, și se publică pe site-ul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, în platforma digitală creată cu această destinație, conform prevederilor art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2021.” Această prevedere nu a fost respectată la obținerea finanțării de către autoritatea contractantă (care are responsabilitatea față de această nerespectare, în temeiul principiului asumării răspunderii), astfel încât documentația de atribuire a fost

întocmită în baza standardului valabil în 2021 și neactualizat la nivelul anului 2025,

(ii) Între anul 2021 (când s-a stabilit standardul de cost de 330.000 Euro/ km pentru carosabil) și 2025, costurile în construcții au crescut cu 55%, iar această creștere nu este compensată de evoluția cursului euro/leu care a crescut între 31.12.2021 și data curentă doar cu 2.26%, respectiv de la 4,9481 lei/ euro , la 5,0600 lei/euro). Creșterea semnificativă a costurilor în construcție este certă, fiind dovedită inclusiv de cele stipulate în preambulul OUG nr. 64/2022, contestatorul subliniază că ofertanților le este absolut imposibil să ofere pentru lucrările la carosabil prețuri care să fie în același timp corect fundamentate economic (să fie peste costurile de achiziție și producție) și să respecte în anul 2025 standardul de cost stabilit la nivelul anului 2021.

În consecință, menționează că operatorii economici au solicitat autorității contractante clarificări în această privință. Prin punctele 1 și 2 din Răspunsul consolidat la solicitările de clarificări nr. 1881/01.07.2025, autoritatea contractantă a răspuns, în esență, după cum urmează:

(i) a arătat că „nu are competența legală de a modifica sau ajusta plafonul standard de cost”. Această poziție ignoră faptul că actualizarea standardului de cost reprezintă o operațiune administrativă realizată de finanțator – MDLPA – prin publicarea pe site, și nu implică modificarea Ordinului nr. 1321/2021. În temeiul principiului asumării răspunderii, autoritatea contractantă, fiind semnatară contractului de finanțare cu MDLPA, poartă responsabilitatea legalității documentației de atribuire, inclusiv din perspectiva respectării art. 3 din Ordinul nr. 1321/2021, și avea obligația să efectueze demersuri pe lângă finanțator pentru actualizarea standardului și modificarea corespunzătoare a documentației;

(ii) a menționat că „obligația de respectare a standardului de cost impus de finanțator se raportează la componenta lucrărilor vizate (carosabil), iar analiza caracterului «neobișnuit de scăzut» se face la nivelul total al ofertei, conform art. 136 alin. (4) din HG nr. 395/2016”. Totuși, aceeași autoritate a admis că va efectua și verificări punctuale, la nivelul fiecărui reper, asupra pozițiilor din lista de cantități ce prezintă prețuri vădit disproporționate față de nivelul pieței ori față de costurile minime tehnic justificate.

Susține că, se observă așadar existența unei contradicții aparente între cele două secțiuni ale răspunsului oferit. Această inconsecvență conferă răspunsului un caracter echivoc.

Totodată, apreciază că, în realitate, partea întemeiată a răspunsului este cea de-a doua, respectiv cea referitoare la posibilitatea și obligația verificării fundamentării prețului ofertat pe repere. În acest sens, prin Decizia CNSC nr. 1403/C5/1638/21.05.2025, Consiliul a statuat că art. 136 alin. (1) din Normele Metodologice conferă autorităților contractante

dreptul și obligația de a verifica fundamentarea economică a prețului oferat inclusiv atunci când comisia de evaluare constată că elemente de preț ale unei oferte sunt aparent neobișnuit de scăzute. Această obligație se aplică și ofertelor financiare care depășesc pragul de 80% din valoarea estimată.

Contestatorul subliniază, în continuare, că, având în vedere conținutul punctelor 1 și 2 din Răspunsul consolidat la solicitările de clarificări nr. 1881/01.07.2025, ofertanții se află în situația imposibilității de a depune oferte conforme. Ei nu pot respecta simultan:

(a) obligația de a se încadra în anul 2025 în standardul de cost neactualizat, valabil în anul 2021, în condițiile în care costurile au înregistrat o creștere de 55%; și

(b) obligația de a depune oferte corect fundamentate economic, adică oferte financiare superioare costurilor de achiziție și producție, nu doar pe ansamblul total al propunerii, ci și la nivelul fiecărui reper, cu atât mai mult pentru anumite categorii distincte de lucrări, precum cele aferente carosabilului.

3. Critici cu privire la punctele 1 și 2 din Răspunsul consolidat la solicitările de clarificări nr. 1881/01.07.2025 și, în lumina acestora, asupra legalității procedurii

3.1. Caracterul nelegal al punctelor 1 și 2 din Răspunsul consolidat

Contestatorul reiterează faptul că autoritatea contractantă a transmis, în esență, următoarele:

(a) că „nu are competența legală de a modifica sau ajusta plafonul standard de cost”;

(b) în ceea ce privește prețul oferat, „analiza caracterului «neobișnuit de scăzut» se efectuează la nivelul total al ofertei, conform dispozițiilor art. 136 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 395/2016”.

Afirmă că, totuși, răspunsul conține o contradicție vădită, întrucât aceeași autoritate recunoaște că va realiza verificări ale costurilor la nivelul fiecărui reper, pentru orice poziție din lista de cantități care indică prețuri vădit disproporționate față de nivelul pieței sau față de costurile minime tehnic justificate.

Având în vedere importanța aspectului, inclusiv în contextul întrebărilor formulate de ofertanți, contestatorul redă în continuare extras din solicitările de clarificări și răspunsurile autorității contractante, inserate de acesta ca print screen.

În continuare, acesta prezintă critici referitoare la:

(i) Punctul 2 din răspunsul consolidat la solicitările de clarificări nr. 1881/01.07.2025 încalcă principiul transparenței, fiind echivoc, iar partea sa finală este nelegală în măsura în care s-ar interpreta că verificarea fundamentării economice a prețului se realizează doar asupra ansamblului ofertei și nu și la nivelul reperelor individuale.

Astfel, așa cum rezultă din conținutul aceluiași punct 2, autoritatea contractantă informează ofertanții că obligația de respectare a

standardului de cost se raportează la componenta carosabil, iar analiza caracterului „neobișnuit de scăzut” se face la nivelul total al ofertei, potrivit art. 136 alin. (4) din HG nr. 395/2016.

Or, menționează că, în situația în care ofertanții respectă standardul de cost din 2021 pentru lucrările la carosabil, aceștia sunt constrânși să depună o ofertă subevaluată pentru această componentă, dat fiind că între timp costurile de construcție au crescut cu 55%, menționând că prin această formulare, ofertanții sunt induși în eroare, de afirmația potrivit căreia „analiza caracterului „neobișnuit de scăzut” se face la nivelul total al ofertei, conform dispozițiilor art. 136 alin. (4) din HG nr. 395/2016”.

Apreciază că, în realitate, autoritatea contractantă urmează să verifice și „orice poziție din lista de cantități care prezintă prețuri vădit disproporționate față de nivelul pieței sau față de costurile minime tehnic justificate”.

Prin urmare, consideră că punctul 2 are un caracter contradictoriu, în condițiile în care, pe de o parte, se afirmă că justificarea prețului nu este impusă automat pentru valori individuale reduse, ci doar dacă întreaga ofertă este suspectă de preț neobișnuit de scăzut, iar pe de altă parte, se admite obligația solicitării justificărilor detaliate pentru poziții individuale.

În sprijinul acestei interpretări, invocă Decizia CNSC nr. 1403/C5/1638/21.05.2025, prin care s-a stabilit că autoritatea contractantă poate și trebuie să efectueze verificări asupra fundamentării economice a prețurilor pe repere, ceea ce implică și obligația ofertanților de a nu licita sub costuri inclusiv la nivelul reperelor individuale.

În opinia sa, autoritatea contractantă evită să informeze, în mod clar, ofertanții, cu privire la această obligație.

Totodată, precizează că, autoritatea nu se adresează unor experți în legislația achizițiilor publice, ci unor societăți de profil specializate în execuția lucrărilor de infrastructură rutieră. Din această perspectivă, răspunsurile trebuiau să fie clare și lipsite de echivoc.

În consecință, subliniază că autoritatea contractantă trebuia să indice în mod explicit că obligația de a nu licita sub costuri operează nu doar pentru ansamblul ofertei financiare, ci și pentru prețul fiecărui reper în parte.

Consideră că, dacă s-ar fi procedat astfel, ofertanții ar fi înțeles că le este imposibil să respecte concomitent obligația de a include prețuri superioare costurilor reale pe fiecare reper și obligația de a se încadra în standardul de cost din 2021, între timp devenit depășit prin creșterea costurilor de construcție cu 55%.

În orice caz, acesta subliniază că, inclusiv, dincolo de caracterul echivoc al răspunsului, este indubitabil că ofertanții sunt obligați să nu depună oferte sub costuri atât pe ansamblul total, cât și pe reperele individuale, situație care face imposibilă respectarea standardului de cost

din anul 2021, în condițiile în care costurile reale au depășit cu mult acel nivel.

(ii) Punctul 1 al răspunsului consolidat la solicitările de clarificări nr. 1881/01.07.2025 încalcă principiul asumării răspunderii.

Evidențiază că, potrivit art. 3 din Ordinul nr. 1321/2021, „Standardele de cost prevăzute la art. 2 alin. (1)–(3) se actualizează anual, folosind indicatori statistici diseminați de Institutul Național de Statistică, și se publică pe site-ul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, în platforma digitală creată cu această destinație, conform art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2021”.

Contestatorul apreciază că, astfel, rezultă că operațiunea de actualizare constituie o simplă activitate administrativă, obligatorie, care nu impune modificarea Ordinului nr. 1321/2021 printr-un act normativ distinct. Pentru anii următori, actualizarea trebuia realizată prin publicarea pe site de către MDLPA, în baza evoluției costurilor reale din construcții reflectate de datele INS, și nu prin adoptarea unui nou ordin ministerial.

Prin urmare, prin neactualizarea standardului înaintea încheierii contractului de finanțare, autoritatea contractantă și MDLPA au încălcat dispozițiile art. 3 din Ordinul nr. 1321/2021, continuând aplicarea valorii stabilite exclusiv pentru anul 2021 și în anii ulteriori.

În temeiul principiului asumării răspunderii, autoritatea contractantă este responsabilă față de ofertanți de legalitatea documentației de atribuire. Aceasta are implicit și obligația de a asigura actualizarea standardului de cost, întrucât, în lipsa acestei operațiuni, ofertanții sunt obligați fie să ignore cerința legală de respectare a standardului de cost, fie să formuleze oferte sub costuri pentru reperele componente ale prețului lucrărilor rutiere.

Astfel, subliniază că, în opinia sa, autorității contractante îi revenea obligația de a întreprinde demersurile necesare pentru aducerea procedurii de atribuire în conformitate cu dispozițiile legale.

Mai mult, precizează că numai autoritatea contractantă, și nu ofertanții, avea calitatea procesuală de a acționa în raport cu finanțatorul MDLPA pentru a obține reîntrarea în legalitate, întrucât contractul de finanțare fusese încheiat exclusiv între autoritatea contractantă și finanțator.

(iii) Prin punctele 1 și 2 din Răspunsul consolidat la solicitările de clarificări nr. 1881/01.07.2025, autoritatea contractantă evită să abordeze problema esențială, respectiv imposibilitatea ofertanților de a se încadra într-un standard de cost depășit, în condițiile în care costurile lucrărilor de construcții au înregistrat o creștere de 55%.

Cu privire la acest aspect, contestatorul reiterează că, art. 3 din Ordinul nr. 1321/2021 impune actualizarea anuală a standardelor de cost. Documentația de atribuire ignoră această obligație.

Din punctul său de vedere, dacă până la momentul pronunțării Deciziei Curții de Apel Iași nr. 303/17.06.2025 nerespectarea art. 3 afecta în principal relația dintre autoritatea contractantă și finanțator, odată cu pronunțarea acestei decizii situația s-a schimbat radical: s-a statuat că ofertanții sunt obligați să se încadreze în standardul de cost.

Apreciază că, în acest context, revenea autorității contractante obligația de a modifica documentația de atribuire, în urma unei negocieri cu finanțatorul, astfel încât să se asigure respectarea art. 3 din Ordinul nr. 1321/2021. Această modificare era esențială pentru eliminarea situației de conflict în care ofertanții se găseau, obligați fiind pe de o parte, să se încadreze într-un standard de cost stabilit în 2021, dar rămas sub costurile reale, iar, pe de altă parte, să respecte obligația de a formula oferte corect fundamentate economic, cu prețuri superioare costurilor reale de achiziție și de producție pentru fiecare reper al lucrării.

În opinia sa, creșterea cu 55% a costurilor între 2021 și 2025 este dovedită de indicii de cost în construcții.

Contestatorul apreciază că această evoluție accelerată a costurilor a fost reflectată inclusiv în acte normative, precum preambulul OUG nr. 64/2022, unde s-a reținut: „Criza provocată de conflictul militar din regiunea Mării Negre a afectat piața construcțiilor din întreaga Uniune Europeană (...). Consecința imediată a fost o creștere semnificativă a prețurilor la materiale, determinând creșteri și de peste 40% la unele materiale utilizate în proiectele de infrastructură, cum sunt: mixturile asfaltice, bitumul, oțelul sau fierul-beton (...). Indicele de cost total în construcții este comunicat de Institutul Național de Statistică. (...) Criza generată de virusul SARS-CoV-2 a determinat, de asemenea, declararea stării de urgență la nivel național, dar și la nivel european, care la rândul ei a determinat o creștere a indicelui de cost total în construcții cu aproximativ 18%, dintre care 60% a fost generată de creșterea costului la materialele de construcții și 40% de creșterea costului cu manopera.”

Menționează că aceste fenomene negative au continuat și după 2022, iar creșterea costurilor s-a menținut până în anul 2025, raportat la nivelul anului 2021, când fusese stabilit standardul de cost de 330.000 euro/km pentru lucrări la carosabil (drumuri comunale).

4. Având în vedere imposibilitatea unei remedieri efective, în acest stadiu al procedurii, a imposibilității pentru ofertanți de a depune oferte care să respecte în același timp obligația de a se încadra în standardul de cost (neactualizat) și obligația de a ofera, pe fiecare reper, prețuri superioare costurilor de achiziție/producție, devin aplicabile prevederile art. 26 alin. (2) lit. c) și alin. (3) și (7) din Legea nr. 101/2016 care impun anularea procedurii de atribuire.

Astfel cum s-a arătat, contestatorul reiterează următoarele aspecte:

(i) conform Deciziei Curții de Apel Iași nr. 303/17.06.2025, ofertanții sunt ținuti să respecte standardul de cost și să își structureze

oferta financiară pentru partea carosabilă încadrându-se în standardul adoptat prin Ordinul nr. 1321/2021;

(ii) potrivit Deciziei CNSC nr. 1403/C5/1638/21.05.2025, ofertanții au și obligația de a include, pentru fiecare reper, prețuri corect fundamentate economic, superioare costurilor;

(iii) art. 3 din Ordinul nr. 1321/2021 prevede actualizarea anuală a standardului de cost, însă finanțarea obținută pentru contractul supus atribuirii s-a bazat pe standardul valabil exclusiv în 2021, neactualizat;

(iv) punctele 1 și 2 din răspunsul consolidat la solicitările de clarificări nr. 1881/01.07.2025 evită să abordeze clar problema imposibilității respectării simultane a celor două obligații de către ofertanți, în contextul creșterii cu 55% a costurilor din construcții între 2021 și 2025, ceea ce face ca standardul de cost din 2021 să fie sub nivelul costurilor reale actuale;

(v) autoritatea contractantă poartă răspunderea pentru corectitudinea și legalitatea documentației de atribuire, inclusiv din perspectiva respectării art. 3 din Ordinul nr. 1321/2021, având datoria de a evita situații în care ofertanții nu pot formula oferte legale și corecte;

(vi) neîndeplinirea acestei obligații permite autorității contractante să procedeze discreționar la selectarea ofertantului câștigător, întrucât ofertele financiare fiind confidențiale, operatorii economici eliminați nu ar putea dovedi că ofertantul desemnat câștigător a depus, în realitate, o ofertă cu prețuri subevaluate pentru anumite repere, doar pentru a se încadra în standardul de cost depășit.

În opinia sa, rezultă astfel că, în acest stadiu, singura măsură de remediere efectivă este anularea procedurii, pentru ca autoritatea contractantă să întreprindă demersurile necesare aducerii în legalitate a standardului de cost care a stat la baza finanțării și a demarării procedurii de atribuire.

Pentru toate considerentele expuse, ... SRL solicită admiterea contestației.

Prin adresa nr. 1946/07.07.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 45687/08.07.2025, autoritatea contractantă transmite punctul său de vedere față de capătul de cerere privind suspendarea procedurii de achiziție publică, astfel cum a fost formulat de SRL, solicitând respingerea cererii de suspendare, întrucât:

- nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 22 din Legea nr. 101/2016;
- cererea este întemeiată pe o critică deja soluționată definitiv de instanța competentă;
- suspendarea ar aduce un prejudiciu real și disproporționat autorității contractante și comunității locale.

I. Cu privire la inexistența unui caz bine justificat, autoritatea contractantă apreciază că SRL reia, în esență, critica privind

cerința de încadrare a ofertelor în standardul de cost reglementat de Ordinul nr. 1321/2021, menționând că această critică a fost deja analizată și respinsă, în mod definitiv, de Curtea de Apel Iași prin Decizia Civilă nr. 303 din 17.06.2025 (Decizia CNSC nr. 1254/C1/1039/08.05.2025 - în speța punctul 2.1), care a constatat în mod expres legalitatea cerinței privind standardul de cost și caracterul justificat al aplicării acestuia.

II. Cu privire la inexistența unei pagube iminente, ireparabile, autoritatea contractantă susține că SRL nu a făcut dovada existenței unei pagube iminente în cazul continuării procedurii, evidențiind, totodată, că data depunerii ofertelor este stabilită pentru data de 07.07.2025 ora 15:00, conform anunțului publicat în SEAP, până la această dată sunt înscriși 6 operatori economici interesați, care au descărcat documentația și au formulat cereri de clarificare.

Consideră că, în acest context:

- suspendarea procedurii cu doar câteva ore înainte de termenul-limită ar crea perturbări majore asupra bunei desfășurări a procedurii, punând în dificultate ceilalți operatori economici interesați, care deja au întocmit și posibil încărcat ofertele în SEAP, au constituit garanții de participare și și-au mobilizat resursele financiare și tehnice pentru depunerea ofertelor.

- iar, autoritatea contractantă ar fi pusă în imposibilitatea de a respecta termenele angajate în contractul de finanțare.

Prin urmare, autoritatea susține că nu rezultă că ar exista o pagubă reală sau ireparabilă în favoarea contestatorului, ci, mai degrabă ar apărea un prejudiciu cert și imediat în dauna autorității și a celorlalți participanți.

În schimb, apreciază că suspendarea ar produce un prejudiciu real și cert autorității contractante și comunității locale, prin întârzierea implementării unui proiect cu finanțare guvernamentală aprobată, afectarea calendarului angajat prin contractul de finanțare PNI „Anghel Saligny”, riscul pierderii finanțării din cauza blocării nejustificate a procedurii.

III. Principiul proporționalității și interesul public

Autoritatea contractantă apreciază că, într-o procedură în care:

- contestația reia aspecte definitiv tranșate de instanță;
- nu se invocă elemente noi de drept sau fapt;
- nu există un risc demonstrat și concret de prejudiciu,

măsura suspendării ar fi disproporționată, afectând grav interesul public și funcționarea normală a autorității contractante.

A aplica suspendarea în acest context ar încuraja practici dilatorii și comportamente abuzive, transformând cererea de suspendare într-un instrument de presiune procedurală, nu de protecție legală.

Prin adresa nr. 1989/11.07.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 46948/11.07.2025, autoritatea contractantă transmite punctul său de

vedere față de contestația formulată de SRL, precizând următoarele:

Autoritatea contractantă menționează că este beneficiara unei finanțări acordate de Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației în cadrul Programului național de investiții „Anghel Saligny” și, odată cu cererea de finanțare a fost depusă documentația tehnică de proiectare, prin care autoritatea și-a asumat respectarea parametrilor tehnici și încadrarea în standardul de cost stabilit conform caracteristicilor drumurilor (lățimea medie a părții carosabile). Depășirea valorii lucrărilor ce intră în calculul standardului de cost determină imposibilitatea decontării situațiilor de lucrări și, implicit, pierderea finanțării.

Menționează că, la 21.03.2025, a publicat anunțul de participare simplificat SCN1160336/21.03.2025, având ca obiect atribuirea contractului de achiziție publică „Execuție lucrări pentru obiectivul de investiții MODERNIZAREA DRUMURI DE INTERES LOCAL ÎN, JUDEȚUL”, procedură simplificată online. Valoarea totală estimată este de 12.322.037,32 lei fără TVA, conform proiectului tehnic nr. 335 din decembrie 2024.

Totodată, precizează că, la 31.03.2025 a fost înregistrată contestația, fără număr la emitent, transmisă pe e-mail la 28.03.2025, ora 16:17 (.....), prin care S.C. SRL a criticat elemente ale documentației de atribuire, apreciate ca nelegale ori neclare. Contestația a fost soluționată de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor prin Decizia nr. 1254/C1/1039 din 08.05.2025.

Ulterior, la 26.05.2025, împotriva Deciziei nr. 1254/C1/1039/08.05.2025 emisă de CNSC în dosarul nr. 1039/2025, cu privire la soluția de la pct. 2.1, autoritatea contractantă a formulat plângere la Curtea de Apel Iași. Plângerea a fost soluționată prin Decizia civilă nr. 303 din 17.06.2025. Procedura a fost derulată potrivit legii aplicabile achizițiilor publice.

Autoritatea contractantă invocă excepția autorității de lucru judecat cu privire la capătul de cerere referitor la standardul de cost, subliniind că, în opinia sa, potrivit art. 430–431 C.p.c, coroborat cu art. 29 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, nu pot fi repuse în discuție aspecte deja tranșate printr-o hotărâre definitivă.

Susține că, în cauză, contestatorul SRL reia critica privind aplicarea standardului de cost prevăzut de Ordinul MDRAP nr. 1321/2021, deși această chestiune a fost definitiv soluționată de instanța competentă. Autoritatea contractantă face trimitere la Decizia civilă nr. 303 din 17.06.2025, pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția de contencios administrativ și fiscal.

Autoritatea contractantă apreciază că această decizie:

- are caracter definitiv și a fost pronunțată în contradictoriu cu SRL;

- a avut ca obiect același aspect - contestarea valabilității cerinței de încadrare în standardul de cost aplicabil pentru lucrările la carosabil;

- a fost pronunțată în procedura anterioară la aceeași procedură de achiziție publică, între aceleași părți și cu același obiect juridic;

- produce efect obligatoriu asupra aceleiași cauze, în temeiul principiului autorității de lucru judecat.

Consecință procedurală:

Având în vedere cele de mai sus, solicită CNSC să constate că:

- cererea actuală reiterează o critică deja soluționată definitiv,
- contestatorul nu invocă elemente noi de fapt sau de drept care să justifice redeschiderea analizei,

- prin urmare, punctul privind presupusa nelegalitate a cerinței referitoare la standardul de cost trebuie respins ca inadmisibil, în temeiul excepției autorității de lucru judecat.

Menționează că, prin readucerea în discuție a legalității cerinței privind încadrarea în standardul de cost, contestatorul solicită în mod inadmisibil reanalizarea unei situații deja tranșate definitiv de instanța de judecată, în contradictoriu cu autoritatea contractantă, încălcând astfel principiul autorității de lucru judecat.

În subsidiar, cu privire la fondul contestației, autoritatea contractantă arată că, în ipoteza respingerii excepției autorității de lucru judecat, analiza pe fond trebuie realizată prin raportare la considerentele obligatorii stabilite de Curtea de Apel Iași. Instanța a confirmat legalitatea și temeinicia impunerii standardului de cost, ca element esențial pentru validitatea și finanțarea proiectului.

În opinia sa, este esențială evidențierea conexiunii dintre:

- cererea de finanțare și condiționarea contractuală – obligația de a respecta standardul de cost pentru lucrările de drumuri, stabilit prin Ordinul MDRAP nr. 1321/2021, reprezintă o condiție de eligibilitate a proiectului, derivată din art. 15 din O.U.G. nr. 95/2021;

- prevederile exprese din fișa de date a achiziției și caietul de sarcini – secțiunea IV.4.2 prevede în mod expres necesitatea încadrării în fondurile disponibile și permite respingerea prețurilor vădit disproportionale; la pagina 41 se stipulează că ofertele care depășesc valoarea de 219.139,49 euro/km fără TVA vor fi respinse ca neconforme.

Menționează că aceste prevederi au fost explicate în răspunsurile la solicitările de clarificări (nr. 1881/01.07.2025), deci autoritatea nu a introdus cerințe noi, ci a reafirmat condițiile legale și contractuale deja existente.

- Hotărârea Curții de Apel Iași - Decizia civilă nr. 303/17.06.2025 - Această decizie a validat legalitatea condiției privind standardul de cost și a constatat în mod explicit că autoritatea contractantă a acționat în mod legal, fiind constrânsă să includă în documentația de atribuire această limitare pentru a asigura eligibilitatea lucrărilor. În plus, instanța a

reținut că această condiție nu afectează libera concurență, ci asigură tratament egal pentru toți ofertanții, fiind aplicabilă tuturor participanților.

Mai mult decât atât, menționează că, potrivit art. 123 din HG nr. 395/2016, documentația de atribuire, așa cum este întocmită de autoritatea contractantă, este obligatorie atât pentru operatorii economici participanți la procedură, care au obligația de a-și elabora ofertele în conformitate cu prevederile acesteia, cât și pentru autoritatea contractantă, aceasta fiind obligată să respecte, în desfășurarea procedurii, atât dispozițiile legale aplicabile, cât și regulile proprii documentației.

Or, cerința privind respectarea standardului de cost nu a fost inserată arbitrar, ci derivă din contractul de finanțare și a fost prevăzută expres încă din faza de planificare. A devenit, astfel, parte integrantă a documentației de atribuire publicată în SEAP și a generat obligații corelative pentru ambele părți - autoritatea contractantă și ofertanți. În consecință, reluarea acestei critici deja tranșate de instanță, fără elemente noi, este inadmisibilă și lipsește de previzibilitate procedura de achiziție.

- Rolul răspunsului consolidat - răspunsul contestat de SRL nu face decât să explice, în mod clar și tehnic, aplicarea cerinței din caietul de sarcini în contextul întrebărilor primite. Susține că acesta nu modifică documentația, ci doar o explicitează - fapt permis și încurajat de cadrul legal aplicabil, pentru a garanta transparența și înțelegerea deplină a condițiilor procedurii.

Inserând extras din fișa de date publicată în SEAP în data de 21.03.2025, , evidențiază prevederile regăsite la cap IV.4.2 Modul de prezentare al propunerii financiare, redând extras din nota 2, nota 6, nota 7, nota 8 și nota 9.

În continuare, autoritatea evidențiază că prin răspunsul consolidat la solicitările de clarificări emise de operatorii economici cu privire la documentația de atribuire nr. 1881/01.07.2025, nu a făcut decât să clarifice, ca urmare a solicitărilor de clarificări primite în acest sens, necesitatea respectării standardului de cost precum și cea de a oferta prețuri justificate din punct de vedere economic, aspecte care de altele erau definite și prin fișa de dată, în susținere, inserând extras cu privire la cele afirmate.

În susținere, autoritatea contractantă face trimitere la considerentele Deciziei civile nr. 303/17.06.2025 a Curții de Apel Iași, inserând extras din aceasta.

Consideră că această cerință este aplicabilă în mod egal tuturor ofertanților și nu reprezintă o restrângere a concurenței, ci o condiție obiectivă de eligibilitate impusă prin contractul de finanțare, recunoscută

de instanța de contencios ca fiind conformă cu principiile transparenței și tratamentului egal.

Prin urmare, autoritatea contractantă susține că, în lipsa unor elemente noi de fapt sau de drept, reiterarea contestării cerinței privind standardul de cost apare ca un act dilatoriu, în contradicție cu principiile buneii-credințe procesuale. Apreciază că fondul acestei critici a fost deja analizat de o instanță judecătorească, iar motivele invocate de contestator au fost în mod explicit respinse.

Menționează că, prin contestație, ... SRL invocă o așa-zisă „contradicție” între: o obligația de a nu oferta sub costuri (inclusiv pe repere), o obligația de a respecta plafonul standard de cost (carosabil). În opinia sa, acesta este un argument speculativ, afirmând că:

o Niciun articol de lege nu interzice ofertantului să optimizeze costurile în mod legal, iară a le plasa sub costuri reale, o Autoritatea contractantă nu impune valori fixe pe fiecare reper, ci doar o limitare pe totalul lucrărilor de carosabil impusă de standardul de cost - un prag global.

o Clarificarea autorității a fost explicită: verificarea nu se limitează la prețul total, ci poate viza și reperele individuale (în condițiile art. 136 HG 395/2016).

Menționează că standardul de cost reprezintă un reper valoric orientativ, stabilit prin legislația în vigoare pentru a asigura utilizarea eficientă a fondurilor publice și menținerea eligibilității investiției. Cerința privind încadrarea în acest plafon pentru lucrările de carosabil nu restrânge în mod nejustificat libertatea de ofertare, ci oferă un cadru unitar, cunoscut și aplicabil tuturor ofertanților, fără a impune valori fixe la nivel de reper sau articol de deviz.

Totodată, precizează că, standardul de cost reprezintă un reper valoric orientativ, stabilit de finanțator prin Ordinul MDRAP nr. 1321/2021, în scopul asigurării disciplinei bugetare și a utilizării eficiente a fondurilor publice. În acest sens, cerința autorității contractante privind încadrarea valorii lucrărilor continue (carosabil) în plafonul de 219.139,49 euro/km fără TVA nu este una restrictivă, ci reflectă o obligație legală, impusă prin contractul de finanțare. Această condiție nu stabilește valori fixe pentru fiecare poziție de deviz, lăsând ofertanților libertatea de a-și structura prețul, atât timp cât încadrarea în plafonul global este respectată. În plus, autoritatea contractantă a precizat în mod expres în clarificarea nr. 1881/01.07.2025 că are dreptul și obligația de a analiza și reperele individuale, în cazurile în care apar prețuri aparent neobișnuit de scăzute, conform art. 136 alin. (1) din HG nr. 395/2016.

De asemenea, susține că SRL pretinde că răspunsul consolidat este „echivoc”, însă, autoritatea susține că:

- a răspuns concret întrebărilor primite;

- a menționat expres atât obligația de a respecta plafonul global, cât și posibilitatea verificării pe poziții de deviz;
- a respectat în mod direct și jurisprudența CNSC.

Din punctul său de vedere, clarificarea atacată nu este echivocă, ci realistă și completă. Nu există contradicție, ci o prezentare adaptată contextului legislativ și obligațiilor ambelor părți (oferanți și autoritate).

Mai mult decât atât, după părerea sa, reiterarea contestației pe un subiect tranșat în instanță are efecte de tergiversare și poate:

- compromite termenele de implementare,
- afecta operatorii economici care au deja oferte depuse,
- expune UAT la riscul pierderii finanțării.

Autoritatea contractantă, afirmă că a acționat cu bună-credință și în limitele impuse de finanțator, respectând decizia Curții de Apel Iași. Continuarea procedurii este singura soluție care asigură predictibilitatea, tratamentul egal al ofertanților și protejarea interesului public local.

În ceea ce privește punctul de vedere cu privire la față de capătul de cerere formulat de SRL, cu privire la anulare a procedurii de atribuire, autoritatea contractantă consideră că acesta este nefondat și vădit disproportionat. Nu există temei legal conform art. 212 din Legea nr. 98/2016 care să justifice o asemenea măsură extremă.

Din punctul său de vedere, simpla nemulțumire a contestatorului față de un răspuns de clarificare - care reflectă o cerință legală, deja validată printr-o hotărâre judecătorească definitivă - nu poate fi echivalată cu o încălcare gravă sau ireparabilă a principiilor achiziției publice.

Mai mult, menționează că autoritatea contractantă a respectat toate obligațiile de transparență, tratament egal și nediscriminare, procedura fiind în derulare și susținută de un interes manifestat al altor operatori economici. Anularea ar genera un prejudiciu nejustificat interesului public, bugetului local și celorlalți participanți.

Referitor la lipsa temeiului legal pentru anulare, menționează că, potrivit art. 212 din Legea nr. 98/2016 - cazurile în care o procedură de atribuire poate fi anulată. Niciunul dintre aceste cazuri nu este incident în speță:

1. Lipsa ofertelor admisibile - nu este cazul, avem operatori interesați, înscriși precum și 2 oferte depuse
2. Abateri grave de la procedură care nu pot fi remediate - nu există nicio abatere de acest tip.
3. Anularea este dispusă de CNSC sau instanță - nu există o asemenea decizie la acest moment.

Prin urmare, simplul fapt că un operator este nemulțumit de o clarificare (care, în plus, a fost aprobată ca fiind legală de Curtea de Apel Iași un cadrul aceleiași proceduri) nu justifică anularea întregii proceduri.

Consideră că, a solicita anularea unei întregi proceduri doar pentru că autoritatea a reiterat o cerință deja prezentă în documentație și

validată de instanță echivalează cu o interpretare abuzivă a dreptului la contestație, contrară scopului Legii nr. 98/2016 și principiului proporționalității prevăzut de art. 2 alin. (2) din aceeași lege.

Susține că măsura este vădit disproporționată

- Anularea ar însemna:

o pierderea calendarului procedurii deja derulate; o compromiterea termenelor de finanțare și execuție;
o prejudicierea interesului public local;
o afectarea ofertanților care deja și-au pregătit și încărcat ofertele (inclusiv garanții de participare).

În jurisprudența CNSC și a instanțelor de contencios s-a statuat constant că anularea întregii proceduri este o măsură excepțională, permisă doar dacă neregula este iremediabilă și afectează esențial legalitatea sau concurența, în cazul de față:

- procedura s-a derulat transparent;
- documentația a fost clară, publicată în SEAP;
- operatorii economici au avut posibilitatea de a solicita clarificări și au primit răspunsuri motivate;
- nu există o viciere a principiilor fundamentale ale achizițiilor publice. Precedent judecat deja (Curtea de Apel Iași)
- Tocmai s-a pronunțat o instanță definitivă care a constatat că impunerea standardului de cost este legală și justificată.
- O eventuală anulare ar însemna ignorarea autorității de lucru judecat și ar lipsi de coerență procedura de achiziție.

Subliniază ca reluarea contestării pe un subiect deja tranșat definitiv de o instanță „riscă să devină un instrument de blocaj procedural” și poate afecta interesul public al comunității locale în accesarea fondurilor guvernamentale.

Prin urmare, capătul de cerere privind anularea procedurii este nu doar neîntemeiat în drept, ci și vădit disproporționat în raport cu natura și gravitatea pretensei nelegalități invocate. Menținerea procedurii și continuarea acesteia în condiții de legalitate asigură respectarea interesului public și a egalității de tratament între participanți.

Având în vedere cele prezentate, solicită respectuos:

1. Respingerea în integralitate a contestației formulate de către SRL, ca fiind neîntemeiată în fapt și în drept;
2. Menținerea documentației de atribuire în forma actuală și continuarea procedurii de achiziție;
3. Respingerea cererii contestatoarei privind obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor de soluționare a contestației, ca fiind nejustificată.

Prin adresa înregistrată la Consiliu sub nr. 49625/22.07.2025, ... SRL transmite răspuns față de punctul de vedere al autorității contractante, solicitând înlăturarea ca nefondate a

apărărilor autorității contractante, cu consecința admiterii contestației sale, așa cum aceasta a fost formulată.

Acesta precizează că, prin contestație a criticat punctele 1 și 2 din răspunsul consolidat la solicitările de clarificări nr. 1881/01.07.2025, din pricina conflictului generat de incompatibilitatea dintre două obligații care incumbă în același timp ofertanților:

(a) obligația de a respecta standardul de cost (pentru lucrările la structura rutieră /carosabil), conform Deciziei Curții de Apel Iași nr. 303/17.06.2025, deși acest standard de cost este neactualizat din anul 2021 (fiind astfel sub costurile actuale pentru astfel de lucrări, în condițiile creșterii cu 55% a acestor costuri între 2021 și 2025) și

(b) obligația ofertanților de a nu licita sub costuri (cu alte cuvinte de a depune oferte corect fundamentate din punct de vedere economic), obligație care se aplică nu doar pe ansamblul prețului ofertat, ci se aplică și la nivel de repere individuale ale ofertei financiare, așa cum s-a statuat prin Decizia CNSC nr. 1403/C5/1638/21.05.20251, rămasă definitivă. Am arătat în contestație că, din această a doua perspectivă, pct. 2 al Răspunsului consolidat la solicitările de clarificări nr. 1881/01.07.2025 este echivoc și contradictoriu.

În opinia sa, acest conflict dintre două obligații care le incumbă ofertanților și care nu pot fi respectate concomitent face imposibilă depunerea de către aceștia a unor oferte conforme din perspectiva respectării prevederilor legale. Punctele 1 și 2 din răspunsul consolidat la solicitările de clarificări nr. 1881/01.07.2025 nu soluționează în vreun fel acest conflict.

1. Susține că este nefondată excepția autorității de lucru judecat invocată de către autoritatea contractantă

De principiu, apreciază că, pentru a opera autoritatea de lucru judecat, trebuie să fie întrunită o triplă identitate între cererea inițială și cea cu privire la care se invocă excepția (respectiv, identitatea de păți, obiect și de cauză).

Subliniază că, în cazul de față, cele două contestații (respectiv contestația inițială, care a făcut obiectul dosarului nr. 1039/C1/2025 și contestația care face obiectul prezentului dosar nr. 2536/C1/2025) au obiecte cu totul diferite.

Astfel, evidențiază că, prin prima contestație a solicitat în principal înlăturarea din documentația de atribuire a obligației ofertanților de a respecta standardele de cost, criticând caracterul considerat de subscrisa nelegal „al cerinței de la p. 40 din caietul de sarcini prin care ofertanții sunt obligați ca în oferta financiară pentru lucrările la partea carosabilă (terasamente, strat fundație, strat de bază, îmbrăcăminte rutieră) să respecte standardul de cost de 330.000 euro fără TVA / km valabil în 2021 (reduc proporțional), standard neactualizat”, menționând că, totodată, Curtea de apel Iași, prin Decizia nr. 303/17.06.2025, Iași a admis plângerea formulată de autoritatea contractantă, reținând în

principal (la p. 11-12) că „propunerea financiară a ofertantului nu poate conține costuri care să se abată de la legislația incidentă, în speță, Ordinul nr. 1321/2021” și că „încadrarea de către autoritatea contractantă în standardele de cost impune acesteia, la rândul său, includerea în caietul de sarcini a unor cerințe privind limitarea valorii unor anumite lucrări”.

În opinia sa, pentru contestația care face obiectul prezentului dosar, Decizia nr. 303/17.06.2025 constituie o premisă avută în vedere în mod expres de SRL.

Contestatorul susține că, prin cea de a doua contestație, nu tinde la înlăturarea celor reținute prin Decizia nr. 303/17.06.2025, ci pornind de la aceasta, (a) critică caracterul echivoc și contradictoriu al punctelor 1 și 2 din răspunsul consolidat la solicitările de clarificări nr. 1881/01.07.2025 și (b) având în vedere că incompatibilitatea dintre cele două obligații care incumbă în paralel ofertanților (aceea de a respecta standardul de cost inclus în documentația de atribuire, respectiv aceea de a nu oferta nici pentru repere sau anumite categorii de lucrări prețuri care sunt inferioare costurilor de producție și achiziție) solicită anularea procedurii de atribuire întrucât singura posibilitate de a se reintra în legalitate și de a da posibilitatea ofertanților de a respecta ambele obligații este aceea ca autoritatea contractantă să refacă documentația de atribuire după ce finanțatorul actualizează standardele de cost, așa cum prevede în mod expres art. 3 din Ordinul nr. 1321/2021.

În consecință, acesta apreciază că, nu doar că prezentul demers procedural nu tinde la înfrângerea autorității de lucru judecat a Deciziei Curții de Apel Iași nr. 303/17.06.2025, ci dimpotrivă, are ca bază, ca punct de pornire, obligația statuată în sarcina ofertanților de a respecta standardul de cost.

Remarcă faptul că, problema juridică principală dedusă analizei Consiliului în această a doua contestație este distinctă - respectiv legalitatea unei documentații de atribuire bazată pe un standard de cost care nu respectă obligația de actualizare prevăzută de art. 3 din Ordinul nr. 1321/2021, în condițiile în care, în urma Deciziei Curții de Apel Iași nr. 303/17.06.2025, nu mai există posibilitatea remedierii documentației prin înlăturarea obligației pentru ofertanți de a respecta standardul de cost, iar această obligație (reținută definitiv prin Decizia Curții de Apel Iași nr. 303/17.06.2025) nu poate fi respectată de către ofertanți concomitent cu respectarea obligației de a nu oferta nici pentru repere individuale, nici pentru categorii de lucrări, prețuri inferioare costurilor.

2 Acesta susține că este fondată contestația sa - autoritatea contractantă fiind responsabilă de legalitatea în ansamblu a documentației de atribuire.

Cu privire la acest aspect, reiterează că, în timp ce contestația sa vizează un aspect cu totul diferit de cel din prima contestație, iar prin noul demers nu contestă obligația ofertanților de a respecta standardul

de cost (ci arată că aceasta nu poate fi respectată în paralel cu respectarea obligației de a nu licita sub costurile reperelor și categoriilor de lucrări, fiind necesară refacerea documentației de atribuire după actualizarea standardului de cost), argumentele autorității contractante vizează aspectele care deja au fost soluționate prin Decizia Curții de Apel Iași nr. 303/17.06.2025 și care nu mai sunt contestate în prezent de către SRL.

Susține că, din argumentele de la pagina 4 și următoarele din punctul de vedere al autorității contractante, se observă că aceasta susține în esență că este legală includerea în documentația de atribuire a obligației pentru ofertanți de a respecta standardul de cost.

Din punctul său de vedere, argumentele autorității contractante nu sunt pertinente, întrucât nu vizează aspectul contestat în acest dosar.

Contestatorul apreciază că autoritatea contractantă omite trei aspecte esențiale ale prezentei cauze:

(i) autoritatea contractantă este responsabilă pentru legalitatea în ansamblu a documentației de atribuire (în temeiul principiului asumării răspunderii, consacrat expres de art. 2 alin. (2) lit. f) din Lega nr. 98/2016). Prin urmare, autoritatea contractantă nu poate opune nerespectarea de către finanțator a art. 3 din Ordinul nr. 1321/2021, dacă o astfel de nerespectare conduce la nelegalitatea documentației de atribuire. Astfel, autoritatea contractantă este responsabilă să facă demersuri pentru aducerea în legalitate a procedurii de atribuire (respectiv prin refacerea acesteia și relansarea procedurii după actualizarea de către finanțator a standardului de cost, cu respectarea art. 3 din Ordinul nr. 1321/2021).

(ii) Odată cu pronunțarea Deciziei Curții de Apel nr. 303/17.06.2025 care a statuat că ofertanții au obligația de a se încadra în standardul de cost, autoritatea contractantă trebuia să ia act de faptul că această obligație este imposibil de îndeplinit de către ofertanți odată cu îndeplinirea obligației de a nu licita sub costuri, cât timp standardul de cost este neactualizat de 4 ani.

(iii) Având în vedere această imposibilitate, autoritatea contractantă dobândește în mod nelegal posibilitatea discreționară de a elimina orice ofertă (cât timp va fi imposibil pentru oricare ofertant să respecte în același timp ambele obligații). O astfel de putere discreționară a autorității contractante este incompatibilă cu principiile fundamentale ale achizițiilor publice și nu poate fi corectată decât prin anularea procedurii și readucerea ei în legalitate după actualizarea de către finanțator a standardului de cost.

Menționează că, la pagina 4 din punctul său de vedere, autoritatea contractantă invocă art. 123 din Normele Metodologice aprobate prin HG nr. 395/2016, referitoare la obligativitatea pentru ofertanți a documentației de atribuire. Consideră că trebuie subliniat, însă, pe de o parte, că subscrisa nu contestăm obligativitatea documentației de

atribuire, iar pe de altă parte că tocmai caracterul obligatoriu al documentației de atribuire impune pentru autoritatea contractantă și responsabilitatea caracterului legal al acesteia.

Precizează că, unul dintre aceste documente-parte a documentației de atribuire este și răspunsul consolidat la solicitările de clarificări nr. 1881/01.07.2025.

Susține că, așa cum a arătat în contestație, punctele 1 și 2 din Răspunsul consolidat la solicitările de clarificări nr. 1881/01.07.2025, criticat de subscrisa, sunt grevate de două vicii:

(A) Sunt echivoce și contradictorii, informând în același timp ofertanții că obligația de a depune oferte corect fundamentate economic se raportează la cuantumul total al ofertei financiare, dar menționând incidental și obligația de a include în ofertă, pentru fiecare reper (și implicit categorie de lucrări) prețuri superioare costurilor.

(B) Nu oferă operatorilor economici claritate cu privire la modalitatea de întocmire a ofertei din perspectiva modului de îndeplinire a celor două obligații aflate în conflict (respectiv obligația de a respecta standardul de costuri neactualizat și obligația de a nu licita sub costurile reperelor și categoriilor de lucrări).

Consideră că cel de-al doilea viciu nu poate fi înlăturat decât prin anularea în tot a procedurii și readucerea în legalitate a standardului de cost inclus în documentație, după actualizarea lui cu respectarea prevederilor art. 3 din Ordinul nr. 1321/2021.

Contestatorul precizează că la pagina 8 din punctul de vedere, autoritatea contractantă afirmă că cerința fiind aplicabilă în mod egal ofertanților nu reprezintă o restrângere a concurenței.

În opinia sa, susținerea autorității contractante este nefondată, întrucât chiar dacă cerința de a respecta standardul de cost este aplicabilă în mod egal ofertanților, aceștia nu o pot respecta decât dacă încalcă obligația de a nu licita prețuri pe repere sau categorii de lucrări inferioare costurilor.

Prin urmare, fiecare dintre ofertanți va depune (sau a depus deja) o ofertă neconformă (fie prin încălcarea obligației de a respecta standardul de cost, fie prin încălcarea obligației de a nu oferta pentru lucrările include în standardul de cost prețuri inferioare costurilor). Însă, o astfel de situație conduce în oricare situație la afectarea concurenței, întrucât autoritatea contractantă nu va elimina toți ofertanții deoarece ar ajunge la situația anulării procedurii de atribuire (anulare pe care, dacă autoritatea contractantă avea intenția să o dispună, ar fi făcut-o ca măsură de remediere în urma contestației subscrisei). Prin urmare, autoritatea contractantă fie va respinge în mod discreționar unii dintre ofertanți, acordând la alegerea sa contractul celui pe care îl preferă, fie nu va respinge ofertanții, dar și în acest caz procedura ar fi viciată pentru că și în acest caz se va desemna câștigătoare o ofertă neconformă.

De asemenea, menționează că la pagina 8 a punctului său de vedere, autoritatea contractantă afirmă că argumentul subscrisei referitor la imposibilitatea respectării concomitente a obligației de a nu oferta sub costuri (inclusiv pe repere) și obligația de a respecta standardul de cost pentru lucrări la carosabil ar fi speculativă.

Totodată, precizează că, unul dintre argumentele invocate de către autoritatea contractantă în acest sens este că ofertanții pot optimiza costurile, fără a se plasa sub costurile reale. În opinia sa, autoritatea contractantă omite cu bună știință faptul că oricât s-ar optimiza costurile nu se poate ajunge la respectarea standardului de cost valabil în anul 2021 întrucât respectivul standard, prin nerespectarea obligației de actualizare prevăzută de art. 3 din Ordinul nr. 1321/2021 este cu aproximativ 55% sub costurile din 2025 ale lucrărilor la carosabil.

Evidențiază că, un al doilea argument, și acesta nefondat, invocat de către autoritatea contractantă este că „autoritatea contractantă nu impune valori fixe pe fiecare reper”, omițându-se faptul că ofertanții nu se pot încadra în standardul de cost neactualizat din anul 2021 decât dacă ofertează pentru unele sau mai multe repere sub costurile de achiziție/producție, încălcând astfel obligația de a nu oferta pe niciun reper sub costuri.

În opinia sa, afirmația autorității contractante potrivit căreia „standardul de cost reprezintă un reper valoric orientativ” este complet falsă, acesta fiind un reper valoric obligatoriu în urma pronunțării Deciziei Curții de Apel Iași nr. 303/17.06.2025.

Cât privește imposibilitatea de a se respecta în același timp standardul de cost, dar și obligația de a nu licita sub costuri inclusiv pe repere (și implicit și pe categorii), ... SRL apreciază că aceasta este dovedită de următoarele circumstanțe (și probe):

- Între anul 2021 (când s-a stabilit standardul de cost de 330.000 Euro/ km pentru carosabil) și 2025, costurile în construcții au crescut cu 55%, raportul dintre ICC4 2025 și ICC4 2021 fiind de „2025 si ICC4 2021 este $150/96,7 = 1,55$ (conform INS CNS107D Indici de cost in construcții an de bază 2021)”² (așa cum este consemnat și în întrebarea cuprinsă în Răspunsul consolidat la solicitările de clarificări nr. 1881/01.07.2025;

- Creșterea costurilor în construcții de 55% față de nivelul anului 2025 nu este compensată de evoluția cursului euro/leu care a crescut între 31.12.2021 și data la care am formulat contestația doar cu 2,26%, respectiv de la 4,9481 lei/ euro³, la 5,0600 lei/euro⁴). Prin urmare, faptul că standardul de cost este prevăzut în euro nu asigură conservarea valorii, întrucât cursul euro/leu a fost aproape neschimbat în această perioadă.

- Astfel, standardul de cost exprimat în lei la nivelul datei de 31.12.2021 este de 300.000 euro * 4,9481 lei/ euro = 1.484.430 lei. Standardul de cost de 300.000 euro exprimat în lei la cursul valabil la

momentul formulării contestației este de 300.000 euro * 5,0600 lei/ euro = 1.518.000 lei.

- Însă, dacă la standardul de cost exprimat în lei la nivelul finalului anului 2021 (1.484.430 lei) aplicăm coeficientul de 1,55 (pentru a reflecta creșterea de 55% a costurilor până în 2025) se obține valoarea de $1,55 \times 1.484.430 \text{ lei} = 2.300.866,5 \text{ lei}$.

- Astfel, exprimat în lei, standardul de cost care ar fi trebuit să fie aplicabil în 2025, dacă se ia în considerare creșterea de 55% a costurilor ar fi trebuit să fie de 2.300.866,5 lei (respectiv $2.300.866,5 \text{ lei} / 5,0600 \text{ lei/euro} = 454.716,70 \text{ euro}$, cu mult față de valoarea de 300.000 euro aferentă standardului neactualizat inclusă în documentația de atribuire).

- Creșterea semnificativă a costurilor în construcție este prim urmare certă, fiind dovedită inclusiv de cele stipulate în preambulul OUG nr. 64/20225.

Prin urmare, contestatorul e de părere că, atâta timp cât în euro, standardul actualizat la nivelul anului 2025 ar fi trebuit să fie 454.716,70 euro pentru lucrări la carosabil, ofertanții nu pot ca în același timp să oferteze sub 300.000 Euro pentru lucrări la carosabil pentru a se încadra în standardul de cost neactualizat din 2021 și să respecte obligația de a nu licita sub costuri. Apreciază că, indiferent cât ar scăderea un ofertant din cota de profit și oricât ar optimiza costurile, nu se poate scădea o ofertă cu aproximativ 55%.

Astfel, potrivit cerinței de la pagina 40 din caietul de sarcini, inserată de acesta ca print screen, în extras, valoarea-limită pentru lucrările la carosabil, calculate pentru încadrarea în standardul de cost este de 7.463.443,12 lei, TVA inclus.

Însă, contestatorul susține că, potrivit devizelor anexate, însoțite de oferte privitoare la prețurile de piață pentru piatră spartă și balast (Anexele 5-6), precum și cu analiza de preț a mixturilor asfaltice (anexa 7), prețul curent (orientat spre minimul care să asigure acoperirea costurilor) este de 11.930.503,17 lei TVA inclus, acesta fiind un preț cu 59,85% mai mare decât limita de 7.463.443,12 lei, TVA inclus calculată de către autoritatea contractantă pe baza standardului de cost din anul 2021.

Apreciază că, această diferență de 59,85% reflectă creșterea de costuri în construcții de 55% calculată de INS (diferența fiind dată de faptul că între momentul la care INS a publicat datele și prezent, prețurile pe piața materialelor de construcție, precum și costurile aferente, au continuat să se majoreze).

Valoarea de 11.930.503,17 lei TVA inclus este compusă din următoarele valori, calculate la prețurile aferente anului 2025:

- Suma de 1.398.488,61 lei, TVA inclus, pentru terasamente, conform calculului din Anexa 1 (valoarea-limită impusă de autoritatea contractantă fiind de 443.974,72 lei, TVA inclus);

- Suma de 4.302.519,22 lei, TVA inclus, pentru strat fundație, conform calculului din Anexa 2 (valoarea-limită impusă de autoritatea contractantă fiind de 1.946.807,04 lei, TVA inclus);
- Suma de 2.773.939,40 lei, TVA inclus, pentru strat de bază, conform calculului din Anexa 3 (valoarea-limită impusă de autoritatea contractantă fiind de 2.470.107,28 lei, TVA inclus);
- Suma de 3.455.555,94 lei, TVA inclus, pentru îmbrăcăminte rutieră, conform calculului din Anexa 4 (valoarea-limită impusă de autoritatea contractantă fiind de 2.602.554,08 lei, TVA inclus).

Consideră că diferențele semnificative, de aproximativ 55-60% pentru aceste categorii de lucrări între prețul minim de piață din prezent și valorile-limită impuse prin aplicarea standardului de cost calculat la nivelul anului 2021 și neactualizat fac absolut imposibilă de către oricare ofertant corect scăderea prețului ofertat pentru aceste repere până la limitele impuse, cu excepția situației în care se încalcă obligația de a nu licita sub costurile reale. Prin Răspunsul consolidat la solicitările de clarificări nr. 1881/01.07.2025, autoritatea contractantă nu a oferit (și nici nu poate oferi) soluția pentru respectarea celor două obligații aflate în conflict în urma nerespectării prevederilor imperative ale art. 3 din Ordinul nr. 1321/2021

În consecință, ... SRL reiterează următoarele:

(i) Punctul 2 al din răspunsul consolidat la solicitările de clarificări nr. 1881/01.07.2025 încalcă principiul transparenței, fiind echivoc (iar partea sa finală este nelegală, în măsura în care se interpretează că verificările privitoare la fundamentarea economică a prețului ofertat se fac doar pe ansamblul ofertei financiare nu și pe fiecare reper în parte);

(ii) Punctul 1 al din răspunsul consolidat la solicitările de clarificări nr. 1881/01.07.2025 încalcă principiul asumării răspunderii;

(iii) Prin punctele 1 și 2 din răspunsul consolidat la solicitările de clarificări nr. 1881/01.07.2025, autoritatea contractantă evită să abordeze problema principală - aceea a imposibilității ofertanților de a se încadra într-un standard de cost depășit (în condițiile în care costurile lucrărilor de construcții au crescut cu 55%);

(iv) Având în vedere imposibilitatea unei remedieri efective, în acest stadiu al procedurii, a imposibilității pentru ofertanți de a depune oferte care să respecte în același timp obligația de a se încadra în standardul de cost (neactualizat) și obligația de a ofera, pe fiecare reper, prețuri superioare costurilor de achiziție/producție, devin aplicabile prevederile art. 26 alin. (2) lit. c) și alin. (3) și (7) din Legea nr. 101/2016 care impun anularea procedurii de atribuire.

Prin adresa nr. 2209/29.07.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 51826/30.07.2025, autoritatea contractantă transmite dosarul achiziției.

Prin corespondența înregistrată la Consiliu sub nr. 49629/22.07.2025, transmite factura CAA 1152/08.07.2025, în cuantum de

3.038,70 lei fără TVA, reprezentând contravaloare onorariu asistență juridică și reprezentare contestație la CNSC și ordinul de plată din data de 10.07.2025.

Prin adresa nr. 31753/08.07.2025, înregistrată la Consiliu sub nr. 46162/09.07.2025, contestatorul transmite, în original, recipisa de consemnare a cauțiunii nr. 211465073/1 din 08.07.2025 în cuantum de 35.000,00 lei, eliberată de CEC Bank Sucursala Bârlad.

Analizând susținerile și documentele depuse la dosarul cauzei,
CONSILIUL constată următoarele:

....., în calitate de autoritate contractantă, a organizat procedura simplificată, în vederea atribuirii contractului având ca obiect: „Execuție lucrări pentru obiectivul de investiții „MODERNIZAREA DRUMURI DE INTERES LOCAL ÎN, JUDETUL” - cod CPV: 45233120-6, elaborând, în acest sens, documentația de atribuire aferentă și publicând, în SEAP, anunțul de participare SCN1160336/21.03.2025, conform căruia valoarea estimată a procedurii este 12.322.037,32 lei fără TVA. Criteriul de atribuire al contractului este „cel mai bun raport calitate-preț”.

Prin contestația care face obiectul prezentei, ... SRL este nemulțumit de punctele 1 și 2 din răspunsul consolidat la solicitările de clarificări nr. 1881/01.07.2025 și solicită anularea procedurii de atribuire, argumentând că, chiar și în situația anulării celor 2 puncte din răspunsul consolidat, nu s-ar putea dispune măsuri care să asigure legalitatea procedurii.

Procedând la identificarea actului atacat, respectiv, a răspunsului consolidat nr. 1881/01.07.2025, Consiliul reține că acesta se regăsește în SEAP, în anexa anunțului de participare simplificat, în fișierul cu identificatorul „[SCN1160336/00034] Raspuns consolidat 01.07.2025-semnat.pdf” și conține, la primele 2 puncte, răspunsurile indicate de SRL ca fiind obiect al contestației, împreună cu întrebările aferente, astfel:

„1. Solicitare de clarificări:

1. În cadrul Răspunsului consolidat nr. 1776/19.06.2025, răspuns 14, se solicită încadrarea ofertelor financiare în valoarea Standardului de cost din 2021! Ținând seama de faptul că raportul dintre ICC4 2025 si ICC4 2021 este $150/96,7 = 1,55$ (conform INS CNS107D -Indici de cost în construcții - an de baza 2021), însemnând o creștere de peste 55%, vă rugăm să precizați cum pot ofertanții să respecte această cerință ținând seama și de obligativitatea ca prețurile utilizate în oferta financiară să fie valabile la data depunerii ofertei, respectiv 07.07.2025. Vă rugăm clarificați.

2. În cadrul Răspunsului consolidat nr. 1776/19.06.2025, răspuns 14, se solicită încadrarea ofertelor financiare în valoarea Standardului de cost din 2021!

Într-adevăr Standardul de cost emis în 2021 prevede pentru drumuri comunale valoarea de 330.000,00 lei/km, dar în același timp, Ordinul nr. 1.321 al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației pentru aprobarea standardelor de cost aferente obiectivelor de investiții prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a)–c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2021 pentru aprobarea Programului național de investiții „Anghel Saligny” apărut în Monitorul Oficial al României nr. 905/21 septembrie 2021, la articolul 3 prevede:

„Art. 3. —Standardele de cost prevăzute la art. 2 alin. (1)— (3) se actualizează anual, folosind indicatori statistici diseminați de Institutul Național de Statistică, și se publică pe site-ul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, în platforma digitală creată cu această destinație, conform prevederilor art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2021”

Ținând seama de aceste prevederi legale, pentru ca ofertanții să se poată încadra în valorile indicatorilor standardului de cost utilizând totuși prețuri reale la data curentă, vă rugăm să actualizați valorile maxime pentru Indicatorii tehnici din cadrul Caietului de sarcini pag. 40/41, cu indicatorii statistici diseminați de Institutul Național de Statistică, în perioada 2021-2025.

Vă aducem la cunoștință că valorile indicatorilor prevăzuți acum în Caietul de sarcini, nu corespund lunii iunie 2025 și nu permit în nici un caz utilizarea unor prețuri reale și actuale ale resurselor, fiind valabile în anul 2021.

Vă rugăm clarificați”

Răspunsul autorității contractante:

Referitor la solicitarea dumneavoastră privind aplicabilitatea standardului de cost din 2021 în contextul evoluției indicilor de cost în construcții până în anul 2025, vă comunicăm următoarele:

Conform art. 15 alin. (1) din OUG nr. 95/2021, respectarea standardului de cost aprobat prin **Ordinul MDRAP nr. 1321/2021** este **condiție de eligibilitate** a cheltuielilor pentru proiectele finanțate prin Programul Național de Investiții „Anghel Saligny”.

Până la această dată, **nu au fost publicate oficial standarde de cost actualizate.**

Autoritatea contractantă, în calitate de beneficiar al finanțării, **nu are competența legală de a modifica sau ajusta plafonul standard de cost** aprobat prin ordin ministerial și **nu poate recunoaște la decontare valori care îl depășesc.**

În acest context, cerința de încadrare în valoarea standardului din 2021 are **rol de conformitate bugetară și nu poate fi modificată** la nivelul documentației de atribuire.

Ofertele financiare trebuie astfel fundamentate încât să se încadreze în plafonul aplicabil la data lansării procedurii, în caz contrar existând riscul **imposibilității de implementare a contractului**.

Cerința de respectare a valorii standard de cost din 2021 este impusă **de cadrul legal specific și de condițiile contractului de finanțare**, și nu poate fi adaptată prin aplicarea indicilor de cost. În lipsa unei actualizări oficiale din partea Ministerului Dezvoltării, autoritatea contractantă este **obligată să aplice standardul de cost în forma publicată** prin Ordinul nr. 1321/2021.

2. Solicitare de clarificări:

Având în vedere:

(i) cerința ca ofertanții să nu depășească standardele de cost, coroborată cu

(ii) faptul că aceste standarde, nefiind actualizate, sunt sub prețurile pieței pentru reperele incluse în standardele de cost, Vă rugăm să ne comunicați dacă obligația de a licita cu prețuri justificate din punct de vedere economic (art. 210 alin. (1) și (2) lit. a din Legea nr. 98/2016) se aplică la ansamblul prețului oferat sau se aplică pe fiecare reper în parte.

Răspunsul autorității contractante:

Cu privire la aplicabilitatea standardului de cost

Cerința de ofertare în limita plafonului de cost pentru lucrările continue (carosabil), reglementat de Ordinul MDRAP nr. 1321/2021, reprezintă o **condiție impusă prin contractul de finanțare PNI „Anghel Saligny”**, fiind fundamentată pe art. 15 din OUG nr. 95/2021.

Această cerință nu constituie o limitare a dreptului operatorilor de a oferta liber, ci o **conformare bugetară** necesară pentru **eligibilitatea cheltuielilor** ce urmează a fi decontate prin finanțare guvernamentală.

Cu privire la raportarea la „preț aparent neobișnuit de scăzut”

În ceea ce privește art. 210 alin. (1) și (2) lit. a) din Legea nr. 98/2016, coroborat cu art. 136 alin. (4) din HG nr. 395/2016, precizăm că:

- noțiunea de **preț aparent neobișnuit de scăzut** se analizează **la nivelul prețului total al ofertei (fără TVA)**, raportat la valoarea estimată a contractului;

- nu se aplică individual **pe fiecare reper**(poziție) din lista de cantități;

- o ofertă se încadrează în această situație **doar dacă valoarea totală fără TVA este sub 80% din valoarea estimată**.

Prin urmare, justificarea prețului din perspectiva art. 210 alin. (2) lit. a) nu este impusă automat în cazul unor valori individuale reduse sub standardul de cost, ci doar dacă întreaga ofertă are un preț total aparent neobișnuit de scăzut.

Precizăm totuși că, **independent de analiza asupra valorii totale a ofertei**, autoritatea contractantă, în temeiul art. 136 alin. (1) și (2) din HG nr. 395/2016, poate **să solicite justificări detaliate** pentru orice poziție din lista de cantități care prezintă **prețuri vădit disproporționate** față de nivelul pieței sau față de costurile minime tehnic justificate.

Această abordare este necesară pentru a preveni riscurile legate de:

- ofertarea unor poziții esențiale (ex: balast, piatră spartă, mixturi asfaltice) la prețuri nerealiste;

- imposibilitatea derulării contractului în condiții de calitate și sustenabilitate.

Cu privire la cadrul legal aplicabil

În măsura în care ofertele propuse depășesc plafonul aprobat pentru lucrările continue (carosabil), acestea pot fi considerate **neconforme în raport cu obiectivele de eligibilitate a finanțării**, iar încadrarea în aceste plafoane este esențială pentru decontare.

În concluzie, obligația de a respecta standardul de cost impus de finanțator se raportează **la componenta lucrărilor vizate**(carosabil), iar analiza caracterului „neobișnuit de scăzut” se face **la nivelul total al ofertei**, conform dispozițiilor art. 136 alin. (4) din HG nr. 395/2016”.

Cu privire la primul răspuns, prin care autoritatea contractantă a confirmat, în esență, obligativitatea respectării standardelor de cost stabilite prin Ordinul nr. 1.321 de către Ministrul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, Consiliul s-a pronunțat, anterior, în cadrul Deciziei nr. 1254/C1/1039 din data 08.05.2025, cu privire la o contestație formulată de același operator economic în cadrul aceleiași proceduri de atribuire, astfel: „(...) urmează să admită critica 2.1 din contestația formulată de SRL, urmând să oblige autoritatea contractantă la eliminarea cerinței restrictive privind încadrarea anumitor lucrări în standardul de cost, cu atât mai mult cu cât acesta nu a fost actualizat conform art. 3 din Ordinul nr. 1321/2021, ci a fost utilizat de autoritatea contractantă la nivelul inițial, stabilit în anul 2021”.

Decizia nr. 1254/C1/1039 din data 08.05.2025 a fost atacată de către autoritatea contractantă cu plângere la Curtea de Apel Iași, pe rolul căreia a fost constituit dosarul nr. 459/45/2025.

În urma soluționării plângerii formulată de autoritatea contractantă, Curtea de Apel Iași a pronunțat Decizia civilă nr. 303/17.06.2025, prin care a admis în parte plângerea și a modificat, în parte, Decizia CNSC nr. 1254/C1/1039 din data 08.05.2025, în sensul că respinge, ca nefondată, și critica 2.1 din contestația formulată de SRL în contradictoriu cu autoritatea contractantă

Din considerentele Deciziei civile nr. 303/17.06.2025, Consiliul va reține că argumentul principal invocat de curte pentru admiterea plângerii este următorul:

„ceea ce omite ofertantul însă este că avertizarea autorității contractante cuprinsă în prevederile de la pagina 41 caiet de sarcini face referire la respingerea ca neconformă a ofertelor financiare care depășesc standardul maxim aprobat de 219.139,49 euro/km fără TVA, nu ca inacceptabilă. Or respingerea ofertei ca neconformă intervine în situațiile enumerate la art. 215 alin. (3) din HG 395/2016 „a) nu satisface în mod corespunzător cerințele caietului de sarcini; b) conține propuneri de modificare a clauzelor contractuale pe care le-a stabilit autoritatea contractantă în cadrul documentației de atribuire, care sunt în mod evident dezavantajoase pentru aceasta din urmă, iar ofertantul, deși a fost informat cu privire la respectiva situație, nu acceptă renunțarea la clauzele respective. c) conține în cadrul propunerii financiare prețuri care nu sunt rezultatul liberei concurențe și care nu pot fi justificate; d) propunerea financiară nu este corelată cu elementele propunerii tehnice ceea ce ar putea conduce la executarea defectuoasă a contractului, sau constituie o abatere de la legislația incidentă, alta decât cea în domeniul achizițiilor publice (...)”

Astfel, propunerea financiară a ofertantului nu poate conține costuri individuale care să se abată de la legislația incidentă, în speță Ordinul nr. 1321/2021.

Raportat la cele reținute anterior, se constată că, în mod contrar celor reținute de CNSC în decizia contestată, încadrarea de către autoritatea contractantă în standardele de cost impune acesteia, la rândul său, includerea în caietul de sarcini a unor cerințe privind limitarea valorii anumitor lucrări. Chiar dacă art. 16 din HG nr. 395/2016 prevede că autoritatea contractantă calculează valoarea estimată a unei achiziții având în vedere valoarea totală de plată, fără TVA, se impun a fi respectate și prevederile Ordinului 1321/2021, în caz contrar riscând lipsa finanțării (...).”

Hotărârea menționată anterior, pronunțată de către Curtea de Apel Iași, este definitivă și executorie, iar, cele statuate în dispozitivul său și considerentele pe care se sprijină beneficiază de autoritate de lucru judecat. În atari condiții, părțile din cauza soluționată anterior de Consiliu, în cadrul aceleiași proceduri de atribuire, sunt obligate să respecte, întocmai, decizia pronunțată

Consiliul reține că efectele puterii de lucru judecat prezintă un dublu aspect: un aspect negativ pentru partea care a pierdut litigiul, în sensul că nu mai poate repune în discuție dreptul său într-un alt litigiu și un aspect pozitiv, pentru partea care a câștigat procesul, în sensul că se poate prevala de dreptul recunoscut într-o nouă judecată.

Autoritatea de lucru judecat operează atât în cazul hotărârilor prin care acțiunea sau cererile incidentale (cererea reconvențională ori intervențiile voluntare ori forțate) sunt admise, cât și în privința celor prin care acestea sunt respinse, fiind deci opozabilă tuturor părților din respectiva cauză.

A avea „*aceeași calitate*” în ambele cereri, înseamnă a figura în procese în calitate de titular de drepturi, prin calitate înțelegându-se, aici, poziția lor în nume propriu sau intervenient în proces. Altfel spus, este avută în vedere identitatea juridică a părților, iar, nu identitatea lor fizică, nefiind obligatoriu ca o parte să aibă în ambele procese calitatea de reclamant, iar, cealaltă parte calitatea de pârât. Astfel, dacă în ambele procese participă aceleași persoane, ca titulare ale drepturilor, va fi identitate de părți, chiar dacă în cadrul proceselor sunt inversate calitățile părților.

Astfel, conform prevederilor Codului de procedură civilă art. 431 alin. (1) *„nimeni nu poate fi chemat în judecată de două ori în aceeași calitate, în temeiul aceleiași cauze și pentru același obiect”* și art. 430 alin. (1) și (2) *„hotărârea judecătorească ce soluționează, în tot sau în parte, fondul procesului sau statuează asupra unei excepții procesuale ori asupra oricărui alt incident are, de la pronunțare, autoritate de lucru judecat cu privire la chestiunea tranșată. Autoritatea de lucru judecat privește dispozitivul, precum și considerentele pe care acesta se sprijină, inclusiv cele prin care s-a rezolvat o chestiune litigioasă”*.

În literatura de specialitate se arată că, pentru a exista identitate de obiect, nu este nevoie ca obiectul să fie formulat în ambele acțiuni în același mod, ci, este suficient ca din cuprinsul acțiunilor să rezulte că este același.

De aici, rezultă și identitatea de cauză, precum și că, pentru a exista identitate de obiect între două acțiuni, este suficient ca, din cuprinsul lor, să rezulte că scopul final urmărit este același în ambele acțiuni și, chiar dacă, în primul litigiu s-a discutat numai pe cale incidentală un drept invocat de o parte, soluția dată de instanță are putere de lucru judecat într-o nouă acțiune în care se încearcă valorificarea aceluiași drept.

Cauza este fundamentul raportului juridic dedus soluționării, temeiul juridic al cererii. Ea nu se confundă cu cauza acțiunii și nici cu mijloacele de probă. Nu se poate păstra aceeași cauză și prezenta alte dovezi pentru că există autoritate de lucru judecat. Condiția de aplicare a autorității de lucru judecat presupune identitatea de acțiuni (părți, obiect și cauză juridică), ce oprește repetarea judecării, iar puterea, prezumția de lucru judecat, ce impune consecvența în judecată, astfel că ceea ce s-a constatat și statuat printr-o hotărâre nu trebuie să fie contrazis printr-o altă hotărâre. În decizia sa nr. 1777 din 25 iunie 2015, Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția a II-a civilă, a reținut că, în mod corect, instanța de apel a precizat că nu respinge acțiunea în baza autorității de lucru judecat, ci, are obligația de a judeca în fond, însă, soluția trebuie să țină cont de dezlegarea deja dată asupra problemei de drept dedusă judecării, dând eficiență prezumției de lucru judecat, că a mai fost odată dezlegată chestiunea litigioasă.

Din analiza actului atacat prin prezenta contestație, respectiv, răspunsului consolidat, se reține că, la punctul 1, autoritatea contractantă a confirmat faptul că trebuie respectat standardul de cost stabilit de MDRAP prin Ordinul nr. 1321/2021 drept condiție de eligibilitate și că primăria comunei Vetrișoara, în calitate de beneficiar al finanțării, nu are competența legală de a modifica sau ajusta plafonul standard de cost aprobat prin ordinul ministrului, aspect față de care s-a pronunțat anterior Curtea de Apel Iași în sensul că *„propunerea financiară a ofertantului nu poate conține costuri individuale care să se abată de la legislația incidentă, în speță Ordinul nr. 1321/2021”* și că *„încadrarea de către autoritatea contractantă în standardele de cost impune acesteia, la rândul său, includerea în caietul de sarcini a unor cerințe privind limitarea valorii anumitor lucrări”*, cu alte cuvinte atribuția autorității contractante este de a stabili reguli pentru a se asigura de încadrarea ofertelor în plafonul de cost impus de finanțator, nu de a stabili, ea însăși, noi plafoane în funcție de propria apreciere, scopul final fiind reținut de Curte prin sintagma *„în caz contrar riscând lipsa finanțării”*.

În speță, ambele părți ale prezentei cauzei au avut aceeași calitate și în cauza soluționată anterior de CNSC, asupra căreia s-a pronunțat Curtea de Apel Iași, raportat la conținutul documentației de atribuire și prevederile Ordinului nr. 1321/2021.

Astfel, Consiliul nu poate face abstracție de raționamentul ce răzbate din decizia Curții de Apel Iași anterioară, iar, o analiză a legalității cerinței cu privire la încadrarea în standardele de cost nu mai poate fi efectuată, la acest moment.

Având în vedere faptul că Decizia civilă nr. 303/17.06.2025, pronunțată anterior de Curtea de Apel Iași este definitivă și irevocabilă, rezultă că, prin considerentele deciziei anterior menționate, Consiliul s-a pronunțat, în mod definitiv și irevocabil, în sensul că, în cadrul prezentei proceduri de atribuire, *„se impun a fi respectate și prevederile Ordinului 1321/2021, în caz contrar riscând lipsa finanțării”*.

Or, răspunsul 1 din adresa de răspuns consolidat nr. 1881/01.07.2025 este în perfectă concordanță cu raționamentul din considerentele Deciziei civile nr. 303/17.06.2025, pronunțată anterior de Curtea de Apel Iași, motiv pentru care, critica contestatorului privind pretinsa nelegalitate răspunsul 1 din adresa de răspuns consolidat nr. 1881/01.07.2025 urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată.

Totodată, Consiliul urmează să respingă, ca nefondate, și criticile contestatorului privind răspunsul 2 din adresa de răspuns consolidat nr. 1881/01.07.2025, motivat de faptul că textul *„Precizăm totuși că, **independent de analiza asupra valorii totale a ofertei**, autoritatea contractantă, în temeiul art. 136 alin. (1) și (2) din HG nr. 395/2016, poate **să solicite justificări detaliate** pentru orice poziție din lista de*

*cantități care prezintă **prețuri vădit disproportionale** față de nivelul pieței sau față de costurile minime tehnic justificate.*

Această abordare este necesară pentru a preveni riscurile legate de:

- *ofertarea unor poziții esențiale (ex: balast, piatră spartă, mixturi asfaltice) la prețuri nerealiste;*

- *imposibilitatea derulării contractului în condiții de calitate și sustenabilitate”, de care este nemulțumit contestatorul, reproduce fidel raționamentul care răzbate din art. 210 din Legea nr. 98/2016 și art. 136 din HG nr. 395/2016, cu privire la verificările stabilite în sarcina comisiei de evaluare în activitatea sa, prevăzută expres la art. 127 alin. (1) lit. h) din HG nr. 395/2006 de verificarea propunerilor financiare prezentate de ofertanți, inclusiv, verificarea conformității cu propunerile tehnice, verificarea aritmetică, verificarea încadrării în fondurile care pot fi disponibilizate pentru îndeplinirea contractului de achiziție publică respectiv, precum și, dacă este cazul, verificarea încadrării acestora în situația prevăzută la art. 210 din Lege.*

Justificarea prețului ofertat înseamnă prezentarea de elemente concrete și actuale de formare a prețului, formule din care să rezulte modalitatea exactă/matematică în care au fost determinate sumele din propunerea financiară și chiar documente care să conțină costurile avute în vedere pentru îndeplinirea contractului în cauză și care să permită, în final, verificarea corectitudinii prețului ofertat, scop care nu ar putea fi atins în cazul indicat de contestator, al sub-evaluării anumitor părți din ofertă.

Astfel, având în vedere considerentul 103 din cadrul Directivei 2014/24/UE: *„Ofertele care par anormal de scăzute în raport cu lucrările, produsele sau serviciile ar putea să se bazeze pe ipoteze sau practici necorespunzătoare din punct de vedere tehnic, economic sau juridic. Dacă ofertantul nu poate furniza o explicație suficientă, autoritatea contractantă ar trebui să aibă dreptul de a refuza oferta”,* coroborat cu art. 69 alin. (1) din directivă: *„Autoritățile contractante solicită operatorilor economici să explice prețul sau costurile propuse în ofertă, în cazul în care ofertele par a fi anormal de scăzute în raport cu lucrările, produsele sau serviciile respective”,* Consiliul stabilește că, în speța dedusă soluționării, autoritatea contractantă a răspuns corect și întemeiat, la punctul 2 din răspunsul consolidat, că, are obligația legală de a solicita ofertanților **„justificări detaliate pentru orice poziție din lista de cantități care prezintă prețuri vădit disproportionale față de nivelul pieței sau față de costurile minime tehnic justificate”**.

Astfel, așa cum s-a arătat mai sus, autoritatea contractantă, în etapa de analiză a fundamentării propunerilor financiare, trebuie să țină cont de toate cerințele documentației de atribuire, precum și obligațiile ce decurg din prevederile legale în vigoare, astfel încât, operatorii economici să nu vicieze rezultatul procedurii prin reduceri de

costuri/tarife orare/salarii sau alte costuri, pe fondul neachitării sau achitării din alte surse terțe, a contribuțiilor aferente sau de a proceda la artificii financiare/matematice/ rotunjiri de tarife unitare după bunul plac, având la bază simpla prezumție că, urmare a declarării ca și câștigătoare a ofertei lor, vor găsi o posibilitate să finalizeze contractul, indiferent prin ce mijloace.

Ofertele depuse reprezintă angajamente asumate de către ofertanți în scopul realizării obiectului contractului, astfel, prețul nu este un element pur formal al ofertei, ci, reprezintă un element esențial al propunerii tehnice și financiare, a cărui realitate și sustenabilitate trebuie verificată de comisia de evaluare, în baza respectării principiilor asumării răspunderii, tratamentului egal și nediscriminării și confirmate de ofertanți prin documentele înaintate autorității contractante.

Autoritatea contractantă nu poate accepta, necondiționat, ofertarea unei oferte pentru un contract care se va implementa în viitor - având la bază costuri aparent neobișnuit de scăzute, asupra cărora are îndoieli rezonabile că nu vor putea fi respectate și care la momentul depunerii ofertelor erau sau trebuiau cunoscute de operatorii economici.

În cauza T 392/15, Tribunalul UE a reținut la pct. 85 și 86 următoarele: *„În ceea ce privește această din urmă dispoziție, Tribunalul a statuat că obligația autorității contractante de verificare a caracterului serios al unei oferte rezultă din existența prealabilă a îndoielilor referitoare la fiabilitatea acesteia, obiectivul principal al acestui articol fiind de a nu permite respingerea unui ofertant din cadrul procedurii fără să i se fi acordat posibilitatea să justifice conținutul ofertei sale care ar părea anormal de mică. Prin urmare, numai atunci când există asemenea îndoieli, comitetul de evaluare este obligat să solicite informații pertinente privind compoziția ofertei înainte să o respingă, dacă este cazul. În schimb, în ipoteza în care o ofertă nu pare anormal de mică potrivit articolului 158 alineatul (4) din Regulamentul de punere în aplicare, articolul menționat nu se aplică [a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 iulie 2005, TQ3 Travel Solutions Belgium/Comisia, T 148/04, EU:T:2005:274, punctele 49 și 50, Hotărârea din 11 mai 2010, PC Ware Information Technologies/Comisia, T 121/08, EU:T:2010:183, punctul 72, Hotărârea din 5 noiembrie 2014, Computer Resources International (Luxembourg)/Comisia, T 422/11, EU:T:2014:927, punctul 57, și Hotărârea din 15 septembrie 2016, European Dynamics Luxembourg și Evropaïki Dynamiki/Comisia, T 698/14, nepublicată, EU:T:2016:476, punctul 59). Astfel de îndoieli pot exista printre altele atunci când pare incert, pe de o parte, că o ofertă respectă legislația țării în care serviciile ar trebui să fie prestate, în materie de remunerare a personalului, de contribuție la sistemul de securitate socială, de respectare a normelor de securitate și de sănătate la locul de muncă, de vânzare în pierdere, și, pe de altă parte, că prețul propus include toate costurile pe care le presupun aspectele tehnice ale ofertei (Hotărârea din*

8 octombrie 2015, Secolux/Comisia, T 90/14, nepublicată, EU:T:2015:772, punctul 62)”.
Ofertele depuse reprezintă angajamente asumate de către ofertanți în scopul realizării obiectului contractului, astfel, prețul (calculat în baza unor prestații care nu ar acoperi toate specificațiile din caietul de sarcini) nu este un element pur formal al ofertei, ci, reprezintă un element esențial al propunerii tehnice și financiare a cărui realitate și sustenabilitate trebuie verificată de comisia de evaluare, în baza respectării principiilor asumării răspunderii, tratamentului egal și nediscriminării și confirmate de ofertanți prin documentele înaintate autorității contractante.

Prin urmare, ar fi eronată și nelegală, ofertarea unui preț pentru un contract care se va implementa în viitor - având la bază prestații al căror cost nu s-ar regăsi în valoarea ofertată.

În cadrul Hotărârii din data de 10 septembrie 2020 CJUE s-a

pronunțat în cauza C-367/19, astfel:

*„25. Potrivit jurisprudenței Curții, din sensul juridic obișnuit al termenilor **„cu titlu oneros”** reiese că **aceștia desemnează un contract prin care fiecare parte se angajează să efectueze o prestație în schimbul unei contraprestații** (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 octombrie 2018,*

IBA Molecular Italy, C- 606/17, EU:C:2018:843, punctul 28). Caracterul

sinalagmatic al contractului este, așadar, o caracteristică esențială a unui contract de achiziții publice (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21

decembrie 2016, Remondis, C- 51/15, EU:C:2016:985, punctul 43, Hotărârea

din 28 mai 2020, Informatikgesellschaft für Software- Entwicklung, C- 796/18,

EU:C:2020:395, punctul 40, și Hotărârea din 18 iunie 2020, Porin kaupunki,

C- 328/19, EU:C:2020:483, punctul 47).

26 Astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 47 din concluzii, chiar dacă această contraprestație nu trebuie să constea în mod

necesar în plata unei sume de bani, astfel încât prestația poate fi retribuită prin alte forme de contraprestații, precum rambursarea cheltuielilor suportate pentru furnizarea serviciului convenit (a se vedea printre altele Hotărârea din 19 decembrie 2012, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce și alții,

C- 159/11, EU:C:2012:817, punctul 29, Hotărârea din 13 iunie 2013,

Piepenbrock, C- 386/11, EU:C:2013:385, punctul 31, precum și Hotărârea din

18 octombrie 2018, IBA Molecular Italy, C- 606/17, EU:C:2018:843, punctul

29), caracterul sinalagmatic al unui contract de achiziții publice se traduce totuși în mod obligatoriu prin crearea unor obligații coercitive din punct de vedere juridic pentru fiecare dintre părțile la contract, a căror executare trebuie să poată fi invocată în justiție (a se vedea în acest sens Hotărârea din

25 martie 2010, Helmut Müller, C- 451/08, EU:C:2010:168, punctele 60-62).

27 Rezultă că un contract prin care o autoritate contractantă nu este obligată din punct de vedere juridic să furnizeze nicio prestație în schimbul

cele pe care cocontractantul său s- a angajat să o realizeze nu intră în sfera

noțiunii de „contract cu titlu oneros”, în sensul articolului 2 alineatul (1) punctul 5 din Directiva 2014/24.

28 Împrejurarea, evocată de instanța de trimitere și inerentă oricărei proceduri de achiziții publice, **că obținerea acestui contract ar putea avea**

o valoare economică pentru ofertant, întrucât i- ar oferi accesul la o

nouă piață sau i- ar permite să obțină referințe, este prea aleatorie și,

în consecință, astfel cum a arătat în esență domnul avocat general la punctele

63-66 din concluzii, **nu poate fi suficientă pentru a califica acest contract drept „contract cu titlu oneros”**.

29 Trebuie să se constate însă că articolul 2 alineatul (1) punctul 5 din Directiva 2014/24 se limitează la a **defini noțiunea de „contracte de achiziții publice” în scopul de a stabili aplicabilitatea acestei directive**. Astfel, după cum reiese din articolul 1 alineatul (1) din directiva menționată, ea se aplică numai „contractelor de achiziții publice”, în sensul articolului 2 alineatul (1) punctul 5 din directiva respectivă, a căror valoare estimată atinge sau depășește pragurile prevăzute la articolul 4 din aceasta.

30 Rezultă că articolul 2 alineatul (1) punctul 5 din Directiva 2014/24 nu poate constitui un temei juridic care să poată sta la baza respingerii unei oferte prin care se propune un preț de 0 euro. Prin urmare, această dispoziție nu permite înlăturarea automată a unei oferte depuse în cadrul unui contract de achiziții publice, precum o ofertă la prețul de 0 euro, prin care un operator propune să furnizeze autorității contractante lucrările, bunurile sau serviciile pe care aceasta dorește să le achiziționeze fără să solicite o contraprestație.

31 **În aceste condiții, întrucât o ofertă la prețul de 0 euro poate fi calificată drept ofertă anormal de scăzută, în sensul articolului 69 din Directiva 2014/24, atunci când o autoritate contractantă se confruntă cu o asemenea ofertă, ea trebuie să urmeze procedura prevăzută în această dispoziție, solicitând ofertantului explicații cu privire la valoarea ofertei**. Astfel, din logica pe care se bazează articolul 69 din Directiva 2014/24 rezultă că o ofertă nu poate fi respinsă în mod automat doar pentru motivul că prețul propus este de 0 euro.

32 Astfel, de la alineatul (1) al acestui articol reiese că, în cazul în care o ofertă pare anormal de scăzută, autoritățile contractante solicită ofertantului să explice prețul sau costurile propuse în ofertă, **aceste explicații putând, printre altele, să privească elementele prevăzute la alineatul (2) al articolului menționat. Explicațiile respective contribuie astfel la evaluarea fiabilității ofertei și ar permite să se demonstreze că, deși ofertantul propune un preț de 0 euro, oferta în cauză nu va afecta executarea corectă a contractului**.

33 Astfel, în conformitate cu alineatul (3) al aceluiași articol, autoritatea contractantă trebuie să evalueze informațiile furnizate consultând ofertantul și nu poate respinge o asemenea ofertă decât dacă elementele de probă furnizate nu explică în mod satisfăcător nivelul scăzut al prețului sau al costurilor propuse.

34 Evaluarea acestor informații trebuie, **în plus, să fie efectuată cu respectarea principiilor egalității și nediscriminării între ofertanți, precum și ale transparenței și proporționalității**, care se impun autorității contractante în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) din Directiva 2014/24.

35 Prin urmare, **argumentul unui ofertant care a depus o ofertă la prețul de 0 euro potrivit căruia prețul propus în oferta sa se explică prin faptul că urmărește să obțină accesul la o nouă piață sau la referințe dacă această ofertă este acceptată trebuie apreciat în contextul unei eventuale aplicări a articolului 69 din Directiva 2014/24**.

În cadrul Hotărârii din data de 28 mai 2020 CJUE s-a pronunțat în cauza C-796/18 astfel:

„39 În sensul dispoziției menționate, „contractele de achiziții publice” sunt contracte cu titlu oneros, încheiate în scris între unul sau mai mulți operatori economici și una sau mai multe autorități contractante și care au ca obiect execuția de lucrări, furnizarea de produse sau prestarea de servicii.

40 În consecință, **pentru a fi calificat drept „contract de achiziții publice”, în sensul dispoziției menționate, un contract trebuie să fi fost încheiat cu titlu oneros și, prin urmare, să implice ca autoritatea contractantă care încheie un contract de achiziții publice să primească în temeiul acestui contract, în schimbul unei contraprestații, o prestație care trebuie să prezinte un interes economic direct pentru autoritatea contractantă menționată. În plus, acest contract trebuie să prezinte un caracter sinalagmatic, această trăsătură constituind o caracteristică esențială a unui contract de achiziții publice (a se vedea prin analogie Hotărârea din 21 decembrie 2016, Remondis, C- 51/15, EU:C:2016:985, punctul 43)”.**

Față de cele de mai sus, Consiliul urmează să respingă, ca neîntemeiate, criticile cu privire la răspunsul 2 din adresa de răspuns consolidat nr. 1881/01.07.2025.

În ceea ce privește solicitarea de anulare a procedurii de atribuire, Consiliul o va respinge, ca nefondată, având în vedere că aspectele cu a căror analiză a fost legal investit Consiliul, respectiv, punctele 1 și 2 din răspunsul consolidat, nu relevă abateri de la legislație, iar, alte aspecte din documentația de atribuire nu mai pot face obiectul analizei CNSC, fiind depășit, la data formulării prezentei contestații, termenul prevăzut la art. 8 din Legea nr. 101/2016 raportat la data publicării în SEAP a anunțului de participare simplificat, astfel cum dispun prevederile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, în cazul contestațiilor cu privire la conținutul documentației de atribuire.

Luând în considerare aspectele de fapt și de drept arătate pe parcursul considerentelor, în temeiul art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul urmează să respingă, ca nefondată, contestația formulată de SRL în contradictoriu cu autoritatea contractantă

Pentru aceste motive
în baza documentelor depuse de părți,
CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

DECIDE:

Respinge, ca nefondată, contestația formulată de SRL în contradictoriu cu autoritatea contractantă

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de 10 zile de la comunicare.

**Complet de soluționare a contestațiilor
în domeniul achizițiilor publice:**

Consilier de soluționare

.....

PREȘEDINTE

.....

Consilier de soluționare

.....

Redactat practicaua deciziei

.....

Redactată în 4 (patru) exemplare originale, conține 35 (treizecișicinci) pagini.